

Η Εκκλησιαστική Μουσική της Σμύρνης (1800-1922)

/ [Πεμπτουσία](#)

Κυκλοφορεί από τις εκδόσεις «Τόπος», η 2η επαυξημένη έκδοση του βιβλίου του δρ. Μουσικολογίας Νίκου Ανδρίκου με τίτλο «Η Εκκλησιαστική Μουσική της Σμύρνης (1800-1922)». Το βιβλίο απευθύνεται όχι μόνο στο ειδικό κοινό των μουσικολόγων και των ενασχολούμενων με την εκκλησιαστική μουσική, αλλά και στον ευρύτερο κύκλο των ενδιαφερομένων για ζητήματα σύγχρονης ιστορίας, Ανθρωπολογίας, Ιδεολογικών ρευμάτων και εικαστικών θεωριών.

ΝΙΚΟΣ ΑΝΔΡΙΚΟΣ

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ (1800-1922)

β' έκδοση

Η Σμύρνη κατά τον 19ο αιώνα αποτέλεσε το έμβλημα του εκσυγχρονισμού και της νεωτερικότητας για την Οθωμανική Αυτοκρατορία, σε όλους τους τομείς του κοινωνικού βίου και της δημιουργικής έκφρασης. Η εν γένει μουσική δραστηριότητα που αναπτύχθηκε στην περιοχή, αισθητικά και μορφολογικά φέρει έντονα τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα του υφολογικού συγκρητισμού και της υβριδικότητας.

Κάτι τέτοιο ισχύει και για την Εκκλησιαστική μουσική, καθώς στην περιοχή θα παρουσιαστεί ένα ξεχωριστό νεωτερικό ιδίωμα που θα γίνει η αφορμή να προκληθούν εντάσεις-αντιδράσεις από τα συντηρητικά περιβάλλοντα της Πόλης. Κάτι τέτοιο όμως δεν θα καταστεί τροχοπέδη στην καθιέρωση και περαιτέρω δημοφιλία του «σφυρναϊκού ύφους» όχι μόνο στην ευρύτερη περιοχή αλλά και στον ελλαδικό πλέον χώρο, ειδικά μετά τα γεγονότα του 1922 και την ανταλλαγή των πληθυσμών.

Ο κεντρικός προβληματισμός του βιβλίου αφορά κατά κύριο λόγο στην προσπάθεια ανίχνευσης αλλά και αξιολόγησης του τρόπου με τον οποίο το ιδιότυπο στιλιστικά ρεύμα της Σμύρνης εντάχθηκε στην ευρύτερη μουσική πραγματικότητα της εποχής, παίζοντας συγχρόνως έναν ρόλο αναμφίβολα εκσυγχρονιστικό στα πλαίσια επιμέρους πεδίων, όπως εκείνων της συνθετικής δημιουργίας, της διδακτικής, της εκδοτικής παραγωγής, του θεωρητικού στοχασμού, κ.ά. Η μελέτη των ιστορικών πηγών σε συνδυασμό με την διάθεση ερμηνείας του ιστορικο-κοινωνικού πλαισίου της εποχής βοήθησε στην ανάδειξη των πλέον ιδιαίτερων χαρακτηριστικών που καθόρισαν την ιδεολογική-αισθητική φυσιογνωμία του εν λόγω κινήματος, και παράλληλα εξασφάλισαν την ιστορική του αυτοδυναμία.